

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetést ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

HATÁDÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési öszegnek valamint a
kiszáratok küldendők.
Előfizetést ár fél évre 5 korona.
Kiszáratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Hítelintézetek a kistőzsdéseknek. — Dohányeladás 1851—1894. évig. — Közgazdaság. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

üzenetek. — Hírdetések.

Hítelintézetek a kistőzsdéseknek!

Három évvel ezelőtt már hangoztattuk lapunkban azon eszmét, hogy a fővárosban részvénytársaságok mintájára egy takarékszövetkezet volna alakítandó a kistőzsdések részére.

Akkor sok helyről üdvözölték eszménket és több helyről jelentettek ki készséget a csatlakozásra, az alapítást elősegítendő.

Mindenki belátta egy ily pénzügyi intézet szükséges voltát, mindenki bevallotta, hogy ez a kistőzsdések üzleti előnyét óriásilag fokozná.

És így is kell gondolkoznia mindenkinek, ki a viszonyokat ismeri.

Hányszor jutnak kistőzsdések azon helyzetbe, hogy üzleti áruk beszerzéséhez pár 100 forintba volna sürgősen — talán csak átmenetelig — szükségük és ha körültekintenek, ilyenkor látják, hogy minden kisiparosnak, üzletiesnek van pénzügyi intézete, hova biztos eredménnyel kopogtathat, csak éppen a tőzsdés nem tud sehova fordulni; pedig éppen a tőzsdés az, ki pénzügyi intézetnek hitelnyújtásnál, már üzletének minőségénél fogva a legnagyobb garantiát nyújtja.

A tőzsdés minden, ami üzletében található. A tőzsdés készpénzért veszi, fizeti azonnal összes árúját, dohányt, szivart, belyeget stb., míg minden más kereskedő üzletében nagyobbára hitelben vásárolt áruk vannak és igen nagyrésztük pénzzel is sok helyen adós.

Hol biztosabb tehát a hitelnyújtás?

Látható ebből, hogy a tőzsdés sokkal inkább hitelképes, mint bármely más kereskedő.

Második kérdés, hogy a kistőzsdés fizetheti-e pontosan az esedékes kamatokat a felvett kölcsönök után?

Mi a tőzsdések keresetét viszonylag nem tartjuk kevesebbnek, mint más üzletesek legtöbbjeit.

S ha a kistőzsdés kevesebbet keres, ma annak oka egyedül a pénzügyi hiány, mert itt is szabály, mint más üzletnél, pénz újabb pénzt hoz. Ha van befektetni való tőke, van több haszon is.

Bármily jó üzleti helyen van is a tőzsdés, bármily nagy az üzleti barátok

száma, ha nincs tőkéje a tőzsdésnek, hogy szép raktárt tartson, nem lehet kellő haszna neki.

Ezen okok alapján több kistőzsdés most elhatározta, hogy egy takarékszövetkezetet létesítenek és sorainkat az ő kértükre, az ő programjuk alapján írjuk.

Ezek szerint, egy kizárólag, tőzsdések részére alapított betétszövetkezet van alakulóban. Lényegben ennek szervezete megfelelne a fővárosban régóta fennálló Korona-szövetkezeteknek.

Ezen Korona-szövetkezetek óriási előnyt nyújtanak azzal, hogy a felvett kölcsönt 6 év alatt lassankint és igazán alig észrevehetőleg fizethetik. Vegyük például, hogy a hiteltkérő jönnek találta, 200 frtot vesz fel kölcsönt, akkor törleszteni kell neki hetenkint 2 koronát (1 frtot); de a kétszáz forintot azonnal kikapta. Mihelyt a pénzt megkapta, 6 évig marad a pénzügyi intézet kötelekében. Hat év után leszámolnak vele, úgy, hogy saját tőkéje után, amit lassankint befizetett, 6 százalékot kap, míg ő a kölcsön után 8-at fizet.

Az üzleti fölöslegrészből — ami viszonylag tetemes összeg — még ő kap kifizetve pénzt.

Természetesen a heti befizetések száma szoros kapcsolatban áll a felveendő kölcsön összegével. Nagyobb kölcsönrel több a heti koronák száma. Hitelt ily pénzügyi intézetek 2000 forintig adnak.

Egyelőre csak röviden és csak fontosabb vonásaiban ismertettük az ily intézetek kezelési módját a részletek mellőzéseivel.

Főlélegesen is még most részletes alapszabályllyal lépni fel; mert egyelőre ez a kérdés minő hangulatra talál, ez az idea.

A kistőzsdések, úgy a fővárosban, mint a vidéken tisztában lesznek saját érdekeikkel és a felvetett tervvel is nem fognak késni véleményük nyilvánításával.

Mi készséggel fogjuk közvetíteni ezen véleményeket az alakuló egyesülettel és viszont az alakuló pénztár mindenkori állásától szívesen referálunk olvasóinknak.

Ha mindenki oly fontos és életrevalónak tartja a tervet, mint mi, ha mindenki oly készséggel csatlakozik hozzá mint mi, akkor hamar létesülni fog ezen nagy horderejű pénzügyi intézet.

Ha az indolencia ezen kérdésnél is felszínre kerül, ha a kistőzsdések egy már csaknem kész dolgot, mely kizárólag az ő érdekükért létesül, nem fognak csatlakozásukkal gyorsan felkarolni; akkor kárba vész — megjósoljuk — a fáradozók jóakarata.

Hiába panaszkodnak rossz üzletmenet, tokehiányért, ha nem ragadják meg a segítségükre nyújtott mentőeszközt.

Segíts magadon és Isten is megsegít.

De ha már valaki magán segíteni nem tud, legalább ragadja meg azon kez, mely segíteni akar.

Mi szívesen állunk ezen kérdésnél is önzetlenül a tőzsdések rendelkezésére. A vidéki tőzsdéseket pedig megnyugtathatjuk, mert a szövetkezet tevékenységét az egész ország tőzsdésére ki akarja terjeszteni.

Csatlakozzanak tehát!

Dohányeladás 1851—1894. évig.

Az önálló magyar jövedék létrejöttével az 1851-iki császári nyílt parancssal életbe léptetett egyedárusági rendtartásban az eladásra vonatkozó szabályok lényegükben továbbra is fentartottak, melyeket a m. kir. pénzügyminiszterium 1868-ban, a dohányjövédék iránti törvény és szabályok hivatalos összeállítása keretében foglalva adott ki.

Ezen összeállítás IX. fejezete a büntetési határozatokat tartalmazza és amennyiben a dohánygyedáruságra vonatkozó szabályok áthágásaira a fentemlített rendtartással megszabott büntetések ugyancsak fentartottak, szükségesnek látszik azokat új alakban e helyütt — főleg az eladásra való tekintettel — következőkben megismertetni.

„101. §. Büntető eljárás. Az áthágások iránti bünvádi eljárás, külön jövedéki büntető törvény behozataláig, az 1788. Harminczadi rendtartás és a harminczadi hivatalok számára 1842. évben kiadott utatásis szabályai szerint és a következő cikkekben foglalt rendeletek nyomán eszközöltetik; az áthágások fölötti vizsgálat, valamint a rendes eljárás alóli feloldás a pénzügyi hatóságokat, az itelethozatala pedig a felállított pénzügyi törvényszékeket illeti.

109. §. A dugarúság fogalma. Ha a dohány külföldről, vagy valamely vámküzetből a vámterületbe a törvényes feltételek megtartása nélkül hozatik be, legyen az ezen területben elhasználás eladása, forgalombavétel vagy eltétel (Aufbewahrung), avagy átvitelre szánva, dugarúság követtetik el.

110. §. A dugarúság büntetése. A dohánynyali dugarúság az azzal megrövidített vagy károsodásnak kitett vám- és fogyasztási illetéknek ötszörösétől tizszereséig terjedő mennyiségével büntetettik. — Ha azonban oly enyhítő körülmények léteznek, melyeket más terhelő körülmények meg nem szüntetnek, ez esetben a büntetés az említett illetékek kétszeres mennyiségéig enyhítettik. — Az itt megszabott büntetések akkor is van helye, ha a dugarúság véghez nem vitett ugyan, de megkísértett.

113. §. A dohány tilalomellenes készítésének, forgalmának és birtoklásának büntetése, A fogyasztási illetéknek felével annak kétszereséig büntetik: a) a dohánynak tilalomellenes készítése s a dohánynyali tilalomellenes forgalom, ha a dohány, mely a kihágás tárgyát képezi a kincstár raktárából származik, vagy szabályszerűen a törvényes illetékek lefizetése mellett külföldről beszállított; b) a dohánynak tilalomellenes birtoklása és tartása.

114. §. A dohány tilalomellenes készítésének, forgalmának és felhasználásának büntetése más esetekben. A fogyasztási illeték négyeszeresétől annak nyolcszorosáig büntetik: a) a dohánynak tilalomellenes készítése s a dohánynyali tilalomellenes forgalom, ha a dohány, mely a kihágás tárgyát képezi, nem a kincstári raktárból származik s a tettes a dohánynak szabályszerű behozatalát s a törvényes illetékek letételét nem tudja igazolni; b) a dohánynak tilalomellenes felhasználása.

118. §. A kihágás ismétlésének büntetése. A dugarúság ismétlése esetében, a ki e miatt már büntetve volt, ellene a büntetés a megrövidített avagy rövidített kitétt illeték tizenötöszeres értékéig, oly kihágások ismétlése esetében, melyek a fogyasztási illeték kétszeresétől négyeszereséig büntetettnek, a büntetés az említett illeték hatszoros összegéig emelhető fel.

A dohányjövédéki igazgatás 1868-tól kezdve is főleg két különböző, u. m. műszaki és ellenőrzési irányban nyilvánulván, a közvetett ellenőrzés gyakorlatának joga a pénzügyigazgatóságoknál meghagyatott és ebből folyólag a csempészkedés meggátolása s a jövédéki áthágások büntetése körüli intézkedések, valamint főleg a dohányeladás iránti felügyelet a pénzügyigazgatóságok hatáskörébe soroztattak.

Ekként ugy a dohányáruraktárak, mint az eladással megbízott közegek közvetlenül a pénzügyigazgatóságok alá rendelvek.

Az eladás terén a legfelsőbb hatóság a pénzügyminiszterium, mely az idevágó központi igazgatásra vonatkozó összes ügyeket látja el, 1882 óta azonban, midőn a dohányjövédéki központi igazgatóság szervezetet, a központi igazgatásnak egyes ügyei ezen ujonnan felállított igazgatóságra ruháztattak.

Tartozik ugyanis a dohányjövédéki központi igazgatóság hivatása és hatásköre értelmében:

a) a dohányáruraktárakat a szükséges gyártmányokkal ellátni, illetőleg azon dohánygyárakat megjelölni, melyeknél a dohányáruraktárak által a gyártmányok megrendelendők;

b) felügyelni, hogy a dohánygyártmányok a dohányáruraktáraknál célszerűen raktározassanak és hogy ott tulságos készletek össze ne gyűljenek;

c) arról gondoskodni, hogy a megromlott dohánygyártmányok és netaláni tulságos készletek az illető gyárakhoz visszaküldessenek.

Kötelek továbbá az áruraktárak kezelésére, ezeknek megvizsgálására, illetőleg rovancsolására által felügyelni.

A felsorolt teendőkre nézve tehát ugy a pénzügyigazgatóságok, mint a dohányáruraktárak a dohányjövédéki központi igazgatóságoknak közvetlenül alárendelvek.

A mennyiben a jövédéki árjegyzékekben foglalt gyártmányoknak az azok eladását közvetítő, illetőleg teljesítő közegek részére való kiszolgáltatása czéljából 1867-ig rendelt kincstári dohányáruraktárakat az önálló magyar dohányjövédéki továbbra is fentartotta, ehhez képest a gyárakban előállított gyártmányok közvetlenül eme raktárakhoz szállíthatnak.

A magyar korona országi területén 1868-ban 27 dohányáruraktár volt felállítva következő helyeken: Pesten, Selmeczen, Rózsahegyben, Szereden, Palánkán, Győrött, Szegeden, Nagy-Váradon, Temesvárott, Eszéken, Nagy-Becskeken, Pécsen, Kassán, Pozsonyban, Debreczenben, N-Kanizsán, Szatmárt, Zomborban, Maros-Porton, N-Szebenben, Brassón, Kolozsvárt, Maros-Vásárhelyen, Warazsdon, Zágrábban, Fiumében és Zenggen.

Ezen raktárak közül 8 önálló hivatal, a többi más adó- vagy vámhivatalokkal és dohánygyárakkal volt egybekötve.

1868. óta a raktárak száma egyeseknek felosztása és helyükbe más raktáraknak nagyobb eladási körzettel való felruházása folytán apadt, ezenkívül helyváltozások is fordultak elő.

A raktárak száma 1868-tól 1884-ig 27 maradt, 1884-től kezdve 25-re, 1886-tól 24-re, 1888-tól 22-re és 1892-től 21-re apadt, mely utóbbi száma a raktárnak 1894-ben is megvolt.

Az 1894-ik évben fennállott 21 raktár közül, mint önálló hivatal 9 működött, u. m. a budapesti (központi), brassói, dévai, eszéki, győri, nagy-kanizsai, nagy-várad, szegedi és temesvári; mint dohánygyárral kapcsolatos 7, u. m. a debreczeni, fiumei, kassai, kolozsvári, pozsonyi, selmeci és zágrábi; más hivattalal egybekötött 5, u. m. a maros-vásárhelyi (adóhivatal), nagy-szebeni (gazdasági hivatal), pécsi (adóhivatal), ujvidéki (vámhivatal) és zenggi (vámhivatal).

Az önálló magyar jövédéki létrejöttével a dohánygyártmányok elarusítása továbbra is az erre jogosított magánszemélyekre, mint a kincstárnak ideiglenesen fogadott bizományosaira maradt ruházva, kik az eladást nagybani árusok, vagy kisárusok, vagy különlegességi árusok gyanánt, a m. kir. pénzügyminiszterium által a dohánygyártmányok eladására vonatkozólag időről-időre kiadott szabályok értelmében gyakorolják.

Az első években a nagy- és kisárusok mellett fennállott Pesten egy kincstári dohányárúda, mely egyébiránt egy nagyárus helyét pótolta s fentartási költségei kevesebbet tettek ki azon százaléknál, melyet egy nagyárusnak kellett volna fizetni, továbbá ugyancsak egyedül Pesten létezett a dohány- és szivarkülönlegesség árúdája.

A fennállott kincstári árúda feloszlott, a különlegességi gyártmányok eladása pedig kiterjesztetvén a vidékre is, azoknak eladására az engedély külön adatott meg s e tekintetben esetről-esetre szerződés kötött a kincstár és az illető eladási vállalkozó között, míg elvégre a különlegességi árusok külön osztálya jött létre.

A nagybani árusok a gyártmányok mind a hozzájuk utalt árusoknak, mind a dohánygyártmány-szükségeiteket nagyban beszerző fogyasztóknak is az árjegyzékekben a nagybani árulásra kiszabott árakon voltak kötelesek kiszolgáltatni, mely utóbbi a fogyasztókkal szemben megállapítva volt kötelezettség az 1882-ik évvel véglegesen megszüntetett.

Az árusok jövédelmére és az árúdak betöltésére nézve különben következő elvek voltak mindenkoron mérvadók:

A dohánygyártmányok nagyban való árulására a jogosítvány nyilvános pályázat útján azon pályázónak adományoztatik, ki ezen üzlet ellátásáért a pénzügyi hatóságnak a legelőnyösebb ajánlatot teszi és egyébként is az ezen üzlet vezetésére megkivántató szellemi és vagyoni képességét a pályázati hirdetményben foglalt feltételeknek megfelelőleg igazolja.

A különlegességi árus jövédelme tekintetében kizárólag csak az engedélyokmányban meghatározott eladási díjra van utalva.

A nagybani eladásra kötelezett árusok a rájuk ruházott üzletért az elarusított gyártmányok nagybani eladási árának bizonyos százalékeit, ugynevezett eladási díjakat huznak, melyek a körülményekhez képest különbözők, ezen díjon felül pedig meg a kicsinybeni eladás után a fogyasztók és árusok részére megállapított árak közötti különbözetre tesznek szert.

A nagybani árusok között azonban vannak olyanok is, kik eladási díjat (tözsdíjat) nem huznak, sőt a dohányárulási jogosultságtól még haszonbért (tözsbért) fizetnek, továbbá olyanok, kik sem tözsdíjat nem élveznek, sem tözsbért nem fizetnek.

A nagyárusok eme utóbb említett két osztályába azonban alig sorakozik néhány vállalkozó s a nagyárusok legnagyobb részét a tözsdíjat élvezők képezik.

A kisárusok haszon fejében ama különbözetet huznak, mely a nagy- és kicsinybeni eladási árak között van megállapítva s átlagosan 10%^o-ra kiszabva.

A kisárusok között, kivált nagyobb városokban, van sok olyan is, ki a kicsinybeni árulás jogosultságáért haszonbért fizet a kincstárnak.

Kisarúdak, melyekért haszonbér nem fizetetik, engedélyezés útján adományoztatnak, míg azok, melyekért haszonbér fizetettik, rendszerint pályázat útján adatnak ki.

A dohánygyártmányok a magyar korona országi egész területén mindenkor egyenlő árakon adattak el, kivéve a mérsékelt áru pipadohányt (Limító) és burnót, melyek csak a kedvezményben részesített egyéneknek szolgáltatathatók ki, az idevonatkozólag érvényes eladási szabályok pontos betartása mellett.

A volt katonai határvidéken ezeltől szinten olcsóbban adatott el a közönséges pipadohány egy neme, határvidéki pipadohány elnevezés alatt borítékokban.

A mérsékelt áru pipadohány rendszerint csak nagybani árusok által, az előszabott kiszolgáltatási jegyzékek vagy nyugták mellett szolgáltatatható ki; azonban a kiszolgáltatással esetleg kisárus is megbizathatik, ki árulási díj fejében az arra jogosultak részére kiszolgáltattott mérsékelt áru dohány eladása után jutalmat kap, mely az eladott dohány sulya után szabatik ki időnként meghatározott összegben.

A mérsékelt áron kiszolgáltattott burnót az árszabály szerinti és mérsékelt ára közötti különbözet az ezen eladással megbízott nagyárusnak, a tözsdíj levonása mellett készpénzben kiutalványoztatik.

Az 1868-iki évben a nagyárusok száma 371, a kisárusok 23.246 volt; az ezen évben összesen elárusított gyártmányok súlyban kifejezett mennyiségéből esett egy kisárusra 430 kilogramm (7-68 becsi maza), míg a magyar korona országainak összes lakosságából egy nagyárusra 41.060 lélek, egy kizárásra 657 lélek jutott.

Az 1894-ben a nagyárusok száma 426-ra, a kisárusoké 48.952-re rugott; az ezen évben eladott gyártmányok össz mennyiségéből egy kisárusra 412 kilogramm esett s az összes lakosságból egy nagyárusra 40.995 lélek, egy kisárusra 357 lélek jutott.

A magyar korona országainak területén 1868-ig csak egyféle árjegyzéke volt érvényben, 1868-tól kezdve azonban kétféle árjegyzék léptetett életbe, u. m. az általános és a különlegességek árjegyzéke.

Az általános árjegyzékbe a közforgalomba bocsátott és a nagy fogyasztó közönség részére szánt belföldön előállított gyártmányok, továbbá egyes valódi Havanna szivarnemek, különlegességek árjegyzékében pedig szűkebb körű forgalomra korlátozott és a magasabb igényű fogyasztó közönség kielégítésére szolgáló gyártmányok vétettek fel.

A különlegességek árjegyzéke egyúttal két részre osztott, u. m. a belföldön előállított gyártmánykülönlegességek és a valódi Havanna szivarkülönlegességek árjegyzékére; ezen utóbb említett árjegyzékkel később a valódi Manila szivarkról és 1894-ben a valódi török szivarkülönlegességekről szóló árjegyzék egyesítettett.

A különlegességi gyártmányok eleinte csak Pesten árultattak, később egyes vidéki városokban is, míg azok eladása azután szélesebb körre fektetett, a magyar korona országok főbb helyeire terjesztett ki.

Az önálló magyar dohányjövődéknek is mindig oda irányult törekvése, hogy a fogyasztókat mentől változatosabb gyártmányokkal lássa el s ez okból az árjegyzékekben a különmemű és áru gyártmányok mindig nagy számmal és választékokban szerepeltek.

Az 1868-tól kezdve forgalomba bocsátott gyártmányok elnevezései és csomagolási módjai sok esetben szenvedtek változást, ezenkívül új

gyártmányok behozatala gyakran eszközöltetett. — A jövődék tehát, midőn nagymérvű változatosságot tart fenn a gyártmányokban, egyrészt figyelemmel volt a fogyasztók igényeire s ekként minden dohánykedvelő megtalálhatta a maga ízlésének megfelelő, másrészt a dús választéku gyártmányok eladási árainak meghatározásánál azon vezérelv tüzett ki, hogy eme árak, a gyártmányok keletének biztosítása és bizonyos megfelelő jövődéki nyereség mellett, a fogyasztók fizetési képességeivel kellő arányban álljanak.

Kisebb és részleges árváltozásoktól eltekintve, az 1868—1895-iki időszakban három ízben volt nagyobb szabású árrendezés és pedig először 1875-ben, az új sulyegységre való áttérés alkalmából, másodsor 1882-ben, midőn az akkori forgalomban bocsátott gyártmányok eladási árai arányosítottak s harmadszor 1888-ban, nagyobb szabású árfelemelések életbeléptetésével.

A „Dohány és Dohányjövődék.”

Közgazdaság.

Egy téves tudósítás. Nehány fővárosi lap azon tudósítást hozta, hogy a m. kir. dohányjövődék új fajta cigarettát hoz forgalomba, melynek külborítékja papír helyett dohánylap lesz és melynek ára 1 krajczár.

Mint legilletékesebb helyről bennünket értesítenek az egész közleményben egy betű igazság nincs. Igaz ennyi, hogy egy itteni gyár néhány száz új fajta cigarettát gyártott, melyek nem nagyobbak, mint például a Stambul; de ezen cigaretták nem közforgalomnak vannak szánva, hanem a brüsszeli kiállításra készültek; azért, hogy a világ lássa, hogy a magyar dohány ezen czélra is alkalmas.

Tehát Brüsszelben lesz magyar cigarettá, hosszúra vágott dohánynyal töltve, dohánylappal borítva.

Helyesen van így.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek kérdészködéseire válaszoljuk, hogy Wald testvérek czég, kiknek hirdetését három utolsó lapunkban hoztuk, 20 év óta

fennálló igen jó hírnevű speditör-üzlet és nagy összeköttetésnek örvend.

Mint a hirdetésből láthatják, ez a czég az ide utaltak áruit hajlandó kivenni, csomagolni és akár vasúthoz, akár hajóhoz szállítani. Minthogy ezen czég az összes nagytözsdéseket óhajtja kiszolgálatra megnyerni, biztosra vénető, hogy pontosság, olcsóság és gyorsaság fogja vezetni üzleti törekvéseiben. Bizalommal fordulhatnak tehát hozzá.

R. Sz. Ön 2 frtot küldött be előfizetésül. Valószínűleg tévedésből. A hiányzó 50 krral megterheljük.

Sz. Ny. Becess levelére mi is levélben válaszoltunk.

F. F. Sk. A fővigyázó hatalmában áll, ámbár ahol pénzügyi biztos van, ott ennek kellene a jegyzőkönyvet felvenni. Ha ő felelőséget vállal érette, mi mitsem tehetünk ellene.

Sch. A. Bpest. Hányszor ismétljük, hogy a pénzügyigazgatóság nem köteles mindenkinek tözsdéjogot adni. Igaz, hogy jogában áll a Pénzügyminisztériumhoz felelbeznii, de azzal — hisszük — nem sokat ért el. Ön azt véli, hogy a jogkapas az Ön polgári jogai közé tartozik. Nagyon téved. A pénzügyigazgatóság először azt mérlegeli, hogy kell-e ott általában tözsdé és csak aztán, hogy Önnek, vagy másnak adja azt? Ki megbízhatóbb egyénileg és kinek helyisége alkalmasabb?

S. B.-né Bpest. Faragatlanságai nem érinthetnek bennünket, mert nővel állunk szemben. Ha oly tözsdéje van, mely nem jól megy, egyszerűen beszüntetik; de másrészt eladni azt, egyszerűen svindli. S ha mi Önt ily svindli-stikliről lebeszéljük, akkor az Önnek természetesen nem tetszik és gorbomba.

Legyen nyugodt, mi azért mindig az igazság és törvény útján maradunk.

A. M. Bpest. Szerelmes verseket még akkor sem közlünk, ha az jámbusokban van írva és ha „trafikos leányhoz” szól is.

G. O. Bpest. Cikkét kiadtuk a megfelelő rovatvezetőnek. Azt hisszük, hogy kis simitással hozható. Mindenesetre köszönjük!

Szegédszerkesztő: Heltai Nándor.

9958, l. 897. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A gyulai m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tétetik, hogy a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1897. évi április hó 7-en kelt 30754. sz. rendelete folytán a b.-csabai dohány-nagyárudának és a dohány-különlegességi árudának nyilvános pályázat útján írásbeli ajánlatok beadása mellett való betöltése iránt folyó évi május hó 24-én delelőtt 10 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében tárgyalás fog tartatni.

A dohány-nagyáruda, melyhez B.-Csaba, Dobox és Uj-Kigyós községek dohánykisárusai vannak anyag-beszerzés végett utalva, a dohány- és szivarkeszletet a n.-váradí dohányáruda raktárból, a különlegességi dohány- és szivarkeszletét pedig a temesvári dohányáruda raktárból szerzendő be.

A dohánynagytözsdével. 1½% jutalék mellett, belyegáruházi jog és kötelezettség van összekapcsolva.

A dohánynagyarudának 1896. évi forgalma 106.887 frt 23 kr., a különlegességi árudának 12.681 frt 63 kr. volt, a kir. kincstár azonban ezen forgalmi eredmény állandóságát nem biztosítja, mi okból későbbi kérvények a vállalat díjfelemelés iránt tekintetbe vétetni nem fognak s kárpótlási igények sem támaszthatók.

Az ajánlat tárgyát a dohánynagyarudára nézve a nagybani

eladás utáni, a különlegességi árudánál pedig a kicsinybeni eladás utáni kezelési díj képezi és az áruda azon pályázónak fog adományoztatni, ki legkisebb %-díjt vesz igénybe.

Az ajánlatban külön-külön kitüntetendő, hogy mennyi kezelési díjt óhajt igénybe venni a dohánynagyarudára és mennyit a különlegességi áruda kezeléseért.

A vállalkozó köteles magát 14 napi, 6000 forint értékét képviselő dohány- és szivarkeszlettel ellátni, mely a rendkívüli igények fedezésére szolgáló érintetlen készlet alapját képezendik és mindig kiegészítendő.

A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 600 frtot, 50 kros belyeggel ellátott, sajátkezüleg aláírt, bepecsételt ajánlathoz csatolni és e cím alatt „Ajánlat a b.-csabai dohány nagy- és különlegességi áruda iránti kezeles elnyeréseért” a pénzügyigazgatóság főnöke, vagy helyettesénél legfeljebb f. évi május hó 24-ik napján d. e. 9. óráig benyújtani.

A körülményesebb feltételek és az eladással összekötött kötelezettségek alólírott kir. pénzügyigazgatóságnál és a b.-csabai m. kir. pénzügyőri bizottságnál megtekinthetők.

Kelt Gyulán, 1897. április 19-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönyé**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly ap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjeszti elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célzt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt sziveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.